

[Fr. Dalgaard.]

ser, eller paa hvilken Maade det skal ordnes. Alt dette vil blive overvejet. Der er allerede for Udvalget forelagt et ret udførligt Materiale om disse Ting, men det er altsaa ikke blevet gennemdrøftet, og derfor er der Enighed om at forlænge Loven i den Affattelse, som det foreslaaede Ændringsforslag giver den.

Aksel Larsen: Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at bemærke, anser jeg ikke Udbyttebegrænsningsloven for at være af synderlig stor Betydning. Den blev i sin Tid gennemført som en Hastelov, og den blev nærmest gennemført, for at man, i Forbindelse med den øvrige Lovgivning i Maj 1940, skulde give Arbejderne det Indtryk, at naar der blev fastsat Lønstop for deres Vedkommende, blev der ogsaa fastsat et Udbyttestop. Noget saadant var der i Virkeligheden ikke Tale om. Loven er meget beskeden, og jeg vil være Tilhænger af, at vi faar en helt anderledes og langt bedre Lov. Det har der været forhandlet om i efterhaanden meget lang Tid, og vi har faaet en Række midlertidige Forlængelser af Udbyttebegrænsningsloven, men er stadig væk ikke kommet et Skridt videre. Nu kan det, efter de Forhandlinger der har været ført, synes, som om man kommer i Realitetsforhandlinger om en principiel Ændring af Udbyttebegrænsningens Regler, og derfor har vi intet imod, at man skrider til en ny midlertidig Forlængelse af Loven.

Paa den anden Side finder vi det saa urimeligt, at man ved denne midlertidige Forlængelse vil indføre en Ændring, som lemper Udbyttebegrænsningen paa et bestemt Punkt — ikke fordi denne Lempelse er saa overvældende stor, heller ikke, fordi den faar saa stor praktisk Betydning, for i det Tidsrum, der er Tale om, fra nu og til 1. December, turde det være meget faa Selskaber, der deklarerer Udbytte eller afslutter Regnskabsaar. Naar man alligevel fra Flertallets Side vil have denne Lempelse gennemført nu, saa er det noget, der efter min Opfattelse ikke ser saa forfærdelig godt ud, for derved — undskyld det kunstige Fremmedord — præjudicerer man jo den Afgørelse, der maatte blive truffet til Efteraaret. Vi vil derfor stemme imod det af Flertallet stillede Ændringsforslag, men har villet afholde os fra selv at stille Ændringsforslag ved denne Lejlighed.

Aksel Kristensen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i, at den Ændring, der nu kommer i Loven, ikke er

af nogen væsentlig Betydning, og med samme Begrundelse, nemlig at den ikke giver nogen væsentlig forøget Udbyttelig, og at den ikke vil faa Betydning i synderlig Grad, fordi det ikke er et nævneværdigt Antal Selskaber, der vil aflægge Regnskab i denne Periode. Naar man alligevel har ønsket fra visse Sider i Udvalget at føre den igennem, er det for dog at faa fastslaaet, at vi skal stile mod en Afvikling af Loven. Under de Forhold, der har raadet politisk, har det ikke været muligt nu at faa en Ændring i den principielle Opbygning af Loven, som altsaa efter vor Opfattelse er urimelig, fordi man ikke i 1949 og 1950 kan give Udbytte paa Grundlag af, hvad man kunde give i 1937, 1938 og 1939. Selskaber, der i disse Aar maaske har ført en letsindig Udbyttepolitik, kan nu fortsætte med store Udbytter, der i og for sig kan være forkerte, og Selskaber, der har ført en stærk Konsolideringspolitik, der kunde være berettiget dengang, er nu afskaaret fra at lade deres Aktionærer nyde godt af, at de førte en forsvarlig og fornuftig Politik.

Det er derfor vor Opfattelse, at man maa have denne Lov afviklet. Vi tror ikke paa, at det vil kunne ske paa een Gang, saaledes som de politiske Forhold ligger, og vi vil derfor lægge Vægt paa baade at faa en principiel Ændring og faa fastslaaet, at denne Lov skal udløbe ved en Aftrapning efterhaanden, saaledes at man kan komme væk fra dette Princip, at Mennesker ikke har Raadighed over, hvad de ejer — for det er det, der sker ved denne Lovgivning, at Mennesker, der faktisk ejer en Værdi, ikke kan faa Lov at faa det, de kan indtjene, ikke engang i en Tid, hvor Staten priskontrollerer alting. Dette er efter vor Opfattelse urimeligt, og vi havde ønsket en Ordning nu. Det har ikke været politisk muligt, men Ministeren har givet Tilsagn om i den Tid, der gaar fra nu og til 1. Oktober, at lade et Embedsmandsudvalg arbejde og undersøge Problemerne, saaledes at det skulde være muligt at faa en betydelig mere rationel og fornuftig Ordning til Efteraaret. Denne maa saa efter min Opfattelse indeholde en Afvikling, hvis vi skal kunne stemme for den; vi vil i alt Fald i Fremtiden ikke gaa til en Forlængelse af Loven paa det nuværende Grundlag, fordi det er ganske uholdbart at fortsætte saaledes, som man hidtil har gjort.

Bue Bjørner: Vi fra vor Side betragter Loven om Udbyttebegrænsning som en decideret Krigs- og Kriseforanstaltning, der utvivlsomt har haft en Mission i Retning af at modvirke en usund Spekulation, men vi